

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: یان سینکлер
فرستنده: عثمان حیدری
۱۲ جون ۲۰۲۰

چگونه دولت مردم را پیرامون ایمنی گله‌ئی تحقیق می‌کند

نخست‌وزیر گفت: «یکی از تئوری‌ها، که شاید شما باید آنرا بدون نق زدن بپذیرید، این است که یک بار برای همیشه بگذارید بیماری، آن‌طور که هست، بدون در پیش گرفتن اقدامات سختگیرانه بسیار، از میان جمعیت عبور کند.» طبق گزارش «ساندی تایمز»، دومینیک کامینگز مشاور ارشد نخست‌وزیر، در اواخر فبروری در یک گردهمایی خصوصی رؤس ستراتیژی دولت را در آن زمان به شیوه‌ای توصیف نمود که یکی از حضار آنرا چنین خلاصه کرد: «ایمنی گله‌ئی، از اقتصاد حمایت می‌کند و اگر این بدین معنی است که برخی از دریافت کنندگان حقوق بازنشستگی می‌میرند، متأسفم.»

یان سینکлер می‌گوید محافظه‌کاران می‌خواهند ما را متقاعد سازند رویکرد آن‌ها به کووید-۱۹: «کار کمی انجام بده و بگذار همه آنرا بگیرند»، هرگز وجود نداشته است. ما نباید اجازه دهیم آن‌ها موفق شوند. گفته معروف کلاذ کوکبرن روزنامه‌نگار ژورنال «دیلی ورکر»- «هرگز چیزی را باور نکن، مگر این‌که رسماً انکار شده باشد»- هرگز این قدر مناسبت نداشته است. رابرت بالکلند وزیر دادگستری اوایل این ماه در برنامه «هر سؤال» بی‌بی‌سی گفت: «من این ایده را که می‌گوید ایمنی گله‌ئی در یک مرحله بخشی از برنامه [دولت] بود، رد می‌کنم.» ادعای او تکرار انکار مت‌هنکاک [وزیر بهداشت و مراقبت‌های اجتماعی] در «ساندی تلگراف» ۱۵ مارچ بود: «وزیر بهداشت گفت «ایمنی گله‌ئی بخشی از برنامه دولت برای مقابله با ویروس کرونا نیست. آن یک مفهوم علمی است، نه یک هدف یا ستراتیژی.»

اگر با اصطلاح آشنا نیستند، نیویورک تایمز آنرا توضیح می‌دهد: «اصطلاح ایمنی گله‌ای معمولاً در ارتباط با واکسین توصیف می‌شود. زمانی که تعداد کافی از مردم مایه‌کوبی شوند، بیماری‌زا نمی‌تواند به آسانی از طریق جمعیت اشاعه یابد و انتقال آن در مسیرش متوقف می‌شود.»

در ارتباط با ویروس کرونا، ایمنی گله‌ای زمانی رخ می‌دهد که اکثریت بزرگی از جمعیت ویروس را بگیرد و ایمنی بیاید.

خلاف ادعاهای هنگامی، باکلند و باقی دولت، شواهد بسیاری وجود دارد که ایمنی گله‌ای یک بخش کلیدی از نقشه دولت بود.

یک تحقیق اخیر «گاردین» گزارش داد: «منابع معتبر دولتی گفتند با سخت‌گیرانه‌ترین قرائت از واژه «سیاست» انکارهای دولت ممکن است حقیقت باشد. اما نمی‌دانند دولت چگونه می‌تواند ادعا کند که ایمنی گله‌ای بخشی از نقشه آن نبود.»

در ۱۳ مارچ، سر پاتریک ولس، مشاور علمی ارشد دولت در برنامه «امروز» کانال ۴ رادیو بی بی سی گفت که یکی از «کارهای کلیدی که ما باید انجام دهیم ایجاد یک نوع ایمنی گله‌ای است تا مردم بیش‌تری در برابر این بیماری ایمن بشوند و ما انتقال را کاهش دهیم.»

همان روز پرفسور گراهام مدلی، که سرپرستی تیم نمونه‌سازی بیماری دولت را بر عهده دارد در برنامه «اخبار شب» بی بی سی گفت: «ما باید چیزی را ایجاد کنیم که ایمنی نامیده می‌شود... تنها راه ایجاد آن در نبود واکسین این است که اکثریت جمعیت مبتلا شود.»

در پی این اظهارات حضور اکنون رسوای بوریس جانسون در برنامه «صبح امروز» آی تی وی رخ داد که وی در آن ایده ایمنی گله‌ای را مطرح کرد.

نخست‌وزیر گفت: «یکی از تئوری‌ها، که شاید شما باید آنرا بدون نق زدن بپذیرید، این است که یک بار برای همیشه بگذارید بیماری، آن‌طور که هست، بدون در پیش گرفتن اقدامات سختگیرانه بسیار، از میان جمعیت عبور کند.»

طبق گزارش «ساندی تایمز»، دومینیک کامینگز مشاور ارشد نخست‌وزیر، در اواخر فبروری در یک گردهمایی خصوصی رئیس ستراتیژی دولت را در آن زمان به شیوه‌ای توصیف نمود که یکی از حضار آنرا چنین خلاصه کرد: «ایمنی گله‌ای، از اقتصاد حمایت می‌کند و اگر این بدین معنی است که برخی از دریافت کنندگان حقوق بازنشستگی می‌میرند، متأسفم.»

با توجه به شواهد زیادی که نشان می‌دهند ایمنی گله‌ای پاسخ محوری دولت به شیوع بود، پرسش واضح این است: چرا دولت چنین مشتاق است آنرا انکار نماید؟

این حاشا کردن‌ها مطمئناً به علت دو مشکل بزرگ ایمنی گله‌ای است. نخست، رسیدن به ایمنی گله‌ای با کووید-۱۹، که طبق تخمینی که در ژورنال پزشکی «لنست» در ۲۱ مارچ منتشر شد، نرخ مرگومیر از آن، ۱۰-۳۰ درصد است، بدین معنی است که مردم بسیاری در این روند جان خواهند باخت.

ولنس در مصاحبه با «اسکای نیوز» در ۱۳ مارچ این را برجسته نمود. وی تأکید کرد سیاست دولت این بود که «نقطه اوج [یا به قول حسن روحانی، «پیک»] واگیری را پائین بیاورد، آنرا مسطح و پهن کند، تا شما یکبار به فشار بسیار شدید بر نظام‌های مراقبت بهداشتی روبه‌رو نشوید.»

پس از آن‌که ولنس توضیح داد برای رسیدن به ایمنی گله‌ای ۶۰ درصد جمعیت باید به ویروس مبتلا شود، گزارشگر- استقن دیکسون-در پاسخ گفت: «حتا با در نظر گرفتن بهترین سناریو... نیم تا یک درصد تلفات در چیزی شبیه این، به معنی مرگ وحشتناک مردم بسیاری در این کشور است.»

بر اساس این فرضیات، با جمعیت ۶۷ میلیونی بریتانیا، ایمنی گله‌ای به حدود ۲۰۰ هزار تا ۴۰۰ هزار مرگ منجر خواهد شد.

ولنس در ادامه گفت که کووید-۱۹ احتمالاً به یک ویروس فصلی مبدل خواهد شد و دومین مشکل جدی ستراتیژی ایمنی گله‌ای دولت را نشان داد: هنوز معلوم نیست آیا مردمی که به کووید-۱۹ مبتلا شدند به یک سطح کافی از ایمنی رسیده اند که از آن‌ها در برابر ابتلای دوباره حفاظت نماید.

این در مارچ به خوبی درک شده بود، در ۱۴ مارچ مارگارت هریس سخنگوی سازمان جهانی بهداشت در برنامه «امروز» بی بی سی گفت: «ما در باره علم این ویروس به اندازه کافی نمی‌دانیم، این برای یک مدت طولانی در جمعیت ما نبوده است تا ما آنرا از نقطه نظر ایمنی بشناسیم.»

در همان روز «انجمن ایمن‌شناسی بریتانیا» خطاب به دولت یک نامه سرگشاده منتشر کرد و همان نکته را خاطرنشان نمود و گفت: «ما هنوز نمی‌دانیم آیا این ویروس جدید خلاف ویروس‌های مشابه دیگر در مبتلایان ایمنی بلندمدت ایجاد می‌کند.»

به طور خلاصه:

دولت ستراتیژی را دنبال کرد که می‌دانست موجب مرگ صدها هزار نفر خواهد شد- گرچه هیچ مدرکی وجود نداشت که نشان دهد هدف اصلی برنامه- ایمنی برای یک اکثریت بزرگ از جمعیت- می‌تواند قابل حصول باشد. فراتر از این مسامحه جنایتکارانه، گزارش‌های نگران‌کننده‌ای وجود داشته است که نقشه ایمنی گله‌ای دولت پس از اعلام قرنطینه ملی در ۲۳ مارچ ادامه داشته است- به نظر می‌رسد ستراتیژی فرونشانی یک چرخش از نقشه قبلی است.

آنتونی کاستلو، پرفسور «بهداشت جهانی و توسعه پایدار» در یونیورسیتی کالج لندن و مدیرکل پیشین سازمان جهانی بهداشت در ۳ اپریل در «گاردین» نوشت: «دولت و مشاوران آن اکنون به ستراتیژی خود برای به تأخیر انداختن شیوع ویروس کرونا، که آن‌ها امیدوارند نهایتاً به ایمنی گله‌ای بینجامد، متعهد هستند.»

دوی سرایدهار، پرفسور «بهداشت عمومی» در دانشگاه ادینبرو نیز در ۲۱ اپریل از برنامه دولت مطمئن نبود. او در تویتر نوشت: «آیا هدف پائین آوردن تعداد مبتلایان و پائین نگه داشتن آن بوده است؟ یا پذیرش این کاهش/افزایش همسو با ظرفیت مراقبت بهداشتی و پذیرش عبور آهسته ویروس از میان جمعیت؟»

کاستلو در برنامه «هر سؤال» بی بی سی در ۱ مه گفت هنوز معلوم نیست آیا دولت «به دنبال فرونشانی تهاجمی است... یا سعی دارد این را مدیریت کن و فقط منحنی را مسطح نماید.»

وی گفت این سردرگمی احتمالاً «به دلیل اختلاف نظر در بالا است»، هنگامی که هانت وزیر بهداشت پیشین از فرونشانی تهاجمی حمایت می‌کنند، و برخی دیگر از مشاوران علمی دولت معتقدند ویروس «یک مشکل بزرگتر برای دو سال آینده است.»

گزارش‌های خبری نیز می‌گویند پیرامون پایان دادن به قرنطینه در کابینه دودستگی وجود دارد، هنگامی که جانسون از یک خط محتاطانه‌تر دفاع می‌کنند و مایکل گو، ریشی سونک، پریتی پتل و دومینیک راب هوادار پایان دادن هر چه زودتر به قرنطینه هستند.

این اختلافات در دولت به فعالان، جامعه مدنی و شهروندان نگران فرصت می‌دهد در این شرایط فوق‌العاده بر دولت تأثیر بگذارند.

ما می‌دانیم دولت و حزب محافظه‌کار بسیار نگران افکار عمومی هستند، «گاردین» در ۲ اپریل از قول «یک عضو ارشد پارلمان» نوشت: «حزب نظرسنجی‌ها را از نزدیک دنبال خواهد کرد.»

مهم‌تر از همه، «تلگراف» در ۱۸ اپریل به نقل از یک «منبع در کابینه» از به اصطلاح «برنامه خروج» دولت از قرنطینه خبر داد.

آن‌ها گفتند: «دولت منتظر است مردم نظر خود را تغییر دهند. ما از ابتداء نمی‌خواستیم در این مسیر قدم بگذاریم-مردم و رسانه‌ها برای قرنطینه فشار وارد کردند، ما با علم رفتیم.»

پس، به نظر می‌رسد افکار عمومی تأثیر بزرگی بر سیاست دولت داشت و یک نقش کلیدی در تحمیل قرنطینه به دولت که در ابتداء تمایلی به آن نداشت و به رسیدن به ایمنی گله‌نی متعهد بود، ایفاء نمود- تغییری که مطمئناً جان هزاران نفر را نجات داد.

در واقع، در حالی که موارد روزانه هنوز بسیار بالا است و تلاش‌های دولت برای آزمایش و ردگیری کاملاً برقرار نیست، رفع قرنطینه به نحو باورنکردنی خطرناک خواهد بود.

در مورد بحث ایمنی گله‌نی، به نظر می‌رسد یک تحقیق عمومی جای مناسب برای بررسی نقشی باشد که این در استراتژی دولت بازی کرد.

با توجه به این که کووید-۱۹ احتمالاً چندین ماه با ما خواهد بود و موج دوم ابتلاء و مرگ گسترده یک احتمال واقعی است، یک تحقیق زود هنگام و سریع می‌تواند درس‌های اصلی پیرامون بهترین راه مقابله با ویروس را ارائه نماید.

منبع: مورنینگ استار

تارنگاشت عدالت